

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกระทรวงสาธารณสุขในด้านการเรียนภาคทฤษฎี ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ และเพื่อน ด้านที่พักอาศัย ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพบนหอผู้ป่วย และ การปรับตัวด้านบรรยากาศบนหอผู้ป่วยและความสัมพันธ์กับอาจารย์นิเทศก์และผู้ร่วมงาน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ชั้นปี การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา รายได้ของครอบครัว ภูมิสำเนา อ้อมโนทัศน์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล และศึกษาตัวแปรที่สามารถร่วมพยากรณ์การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตร์วิทยาลัยพยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข 4 วิทยาลัย คือวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์อุบลราชธานี วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์ ซึ่งผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้ ดังนี้

1. สุ่มรายชื่อและจำนวนนักศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลทั้ง 4 วิทยาลัยทั้ง 4 ชั้นปีมีประชากร 1185 คน (ฝ่ายสารสนเทศ สถาบันกำลังคนด้านสาธารณสุข, 2537)
2. กำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากรโดยใช้เกณฑ์ 50 % ของประชากรทั้งหมดเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เหมาะสม และการแจกแจงของตัวอย่างประชากรเป็นปกติ (ประคองกรรณสุด, 2535)

3. เจาะจงนักศึกษาพยาบาลชายทั้งหมดจากวิทยาลัยพยาบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 แห่ง คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิ์ประสงค์อุบลราชธานี

4. คำนวณตัวอย่างประชากรหญิงในแต่ละวิทยาลัยพยาบาลจากขนาดตัวอย่างประชากรที่คำนวณได้ โดยคำนวณตามสัดส่วนประชากรในแต่ละวิทยาลัย

5. คำนวณจำนวนตัวอย่างประชากรตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นปีของแต่ละวิทยาลัยให้ได้จำนวนตัวอย่างประชากรในแต่ละวิทยาลัย

6. สุ่มนักศึกษาจากข้อ 5 โดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้การจับฉลาก โดยเขียนเลขที่ของนักศึกษาลงในกล่องแล้วจับฉลากจนครบจำนวนที่ต้องการ

จากการสุ่มตัวอย่างประชากรตามขั้นตอนดังกล่าว จะได้ตัวอย่างประชากรทั้งหมด 621 คน ดังได้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนประชากร และตัวอย่างประชากรไว้ในตารางที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 จำนวนประชากร และตัวอย่างประชากร

	ปี1		ปี2		ปี3		ปี4		รวม	จำนวนแบบ สอบถามที่ ได้รับคืนมา	ร้อยละ	
	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร	ประชากร	ตัวอย่าง ประชากร				
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนีนคร- ราชสีมา	85	43	73	38	73	37	99	50	332	168	157	93.45
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนีสรรพ- สิทธิประสงค์อุบล- ราชธานี	97	50	76	38	79	36	99	50	343	174	166	95.40
วิทยาลัยพยาบาล ศรีมหาสารคาม	90	46	75	38	76	38	73	37	314	159	142	89.30
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชธานีสุรินทร์	50	30	47	30	49	30	50	30	196	120	120	100.00
รวม	322	169	273	144	269	141	321	167	1185	621	585	94.20

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย

ส่วนที่ 1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาซึ่งประกอบด้วยชื่อวิทยาลัยที่กำลังศึกษา เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ค่ะแนบเฉลี่ยสะสม รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ภูมิลำเนา

ส่วนที่ 2 แบบวัดอัตมโนทัศน์ โดยผู้วิจัยได้รับจากแบบวัดอัตมโนทัศน์ ที่สร้างโดย ไพจิตร ผักเจริญผล (2523) และสุตาพร สงวนวงษ์ (2534) ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบที่ใช้ Semantic Differential Technique ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 7 อันดับ โดยมีความเชื่อมั่น .84 และ .92 ตามลำดับ แบบวัดอัตมโนทัศน์ของ ไพจิตร ผักเจริญผล ใช้คู่คุณศัพท์ 25 คู่ โดยไม่ได้แบ่งเป็นรายด้านและใช้วัดอัตมโนทัศน์ กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนแบบวัดอัตมโนทัศน์ของ สุตาพร สงวนวงษ์ ใช้คู่คุณศัพท์ 18 คู่ โดยแบ่งเป็นด้านต่างๆ 5 ด้าน คือ 1. ด้านร่างกายและบุคลิกภาพ 2. ด้านสติปัญญา 3. ด้านอารมณ์ ความรู้สึก อุปนิสัย ใจคอ 4. ด้านเศรษฐกิจ 5. ด้านลักษณะงาน ใช้วัดอัตมโนทัศน์กับพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งทั้งสองชุด กำหนดเกณฑ์การตัดสินอัตมโนทัศน์จากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีตั้งแต่ 1 ถึง 7 ค่ะแนบ โดยถ้าคะแนสูง หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองไปในทางบวก ถ้าคะแนต่ำ หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองเป็นไปในทางลบ และ ถ้าคะแนอยู่ในระดับกลาง แสดงว่า เป็นที่มีความรู้สึกเกี่ยวกับตน ปานกลางไม่สามารถจัดว่าเป็นลบหรือบวก ดังนี้

ค่าคะแนเฉลี่ย ระหว่าง 5.00 - 7.00 จัดอยู่ในอัตมโนทัศน์บวก

ค่าคะแนเฉลี่ย ระหว่าง 3.00 - 4.99 ไม่สามารถจัดอยู่ในกลุ่มอัตมโนทัศน์บวก หรือ ลบ

ค่าคะแนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 - 2.99 จัดอยู่ในอัตมโนทัศน์ลบ

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดอัตมโนทัศน์ ทั้ง 2 ชุด มาปรับเข้าด้วยกัน โดยสร้างเป็นแบบวัดอัตมโนทัศน์ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ ที่ใช้ Semantic Differential Technique ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 7 อันดับ โดย แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ 1. ด้านร่างกายและบุคลิกภาพภายนอก 2. ด้านสติปัญญา 3. ด้านอารมณ์ ความรู้สึก อุปนิสัย ใจคอ 4. ด้านเศรษฐกิจ 5. ด้านลักษณะงานวิชาชีพพยาบาล และเพิ่มคำคุณศัพท์ เป็น 31 คู่ โดยกำหนดการตัดสินอัตมโนทัศน์

จากคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม โดยคิดเป็นคะแนนทั้งหมด ตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าคะแนน ระหว่าง	155.00 - 217.00	จัดอยู่ในอ้อมโนทัศน์บวก
ค่าคะแนน ระหว่าง	93.00 - 154.99	ไม่สามารถจัดอยู่ในกลุ่มอ้อมโนทัศน์ เป็นบวกหรือลบ
ค่าคะแนน ระหว่าง	31.00 - 92.99	จัดอยู่ในกลุ่มอ้อมโนทัศน์ลบ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามถึงการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลซึ่งผู้วิจัยสร้างเองโดยใช้ทฤษฎีการปรับตัวของรอยเป็นหลักในการสร้างเครื่องมือซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับที่มีข้อความทางบวกและข้อความทางลบโดยครอบคลุมการปรับตัว 5 ด้าน คือ การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎี ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์และเพื่อน ด้านที่พักอาศัย ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพบนหอผู้ป่วย ด้านบรรยากาศบนหอผู้ป่วยและความสัมพันธ์กับอาจารย์นิเทศก์ และ ผู้ร่วมงาน ซึ่งมีข้อความทั้งข้อความทางลบ และข้อความทางบวก ดังนี้

ด้านการเรียน มี 23 ข้อ มีข้อความทางบวก 20 ข้อ และข้อความทางลบ 3 ข้อ
ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ และเพื่อน มี 19 ข้อ มีข้อความทางลบ 18 ข้อ

ทางบวก 1 ข้อ

ด้านที่พักอาศัย มี 22 ข้อ มีข้อความทางลบ 19 ข้อ ข้อความทางบวก 3 ข้อ
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพบนหอผู้ป่วย มี 14 ข้อ เป็นข้อความทางลบทั้งหมด
ด้านบรรยากาศบนหอผู้ป่วย และความสัมพันธ์กับอาจารย์นิเทศก์และผู้ร่วมงาน มี

35 ข้อ มีข้อความทางลบ 32 ข้อ ข้อความทางบวก 3 ข้อ

แบบสอบถามนี้มีลักษณะมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับให้ค่าคะแนน ดังนี้

ข้อความทางลบ	ข้อความทางบวก
มากที่สุด 1	มากที่สุด 5
มาก 2	มาก 4
ปานกลาง 3	ปานกลาง 3
น้อย 4	น้อย 2
น้อยที่สุด 5	น้อยที่สุด 1

โดยกำหนดช่วงในการแปลความหมายจากคะแนนทั้งหมด ซึ่งได้จากจำนวนข้อของแบบสอบถามในการปรับตัวแต่ละด้านด้วย คำนวณน้ำหนักตามเกณฑ์ที่กำหนดในแบบสอบถามแบบ Rating Scale 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนตั้งแต่	1.00 - 1.50	มีการปรับตัวน้อยที่สุด
คะแนนตั้งแต่	1.51 - 2.50	มีการปรับตัวน้อย
คะแนนตั้งแต่	2.51 - 3.50	มีการปรับตัวปานกลาง
คะแนนตั้งแต่	3.51 - 4.50	มีการปรับตัวมาก
คะแนนตั้งแต่	4.51 - 5.00	มีการปรับตัวมากที่สุด

จากแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ มีข้อคำถามในการปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎี 23 ข้อ จึงได้กำหนดช่วงการแปลความหมายของการปรับตัวดังนี้

คะแนนตั้งแต่	23.00 - 34.50	มีการปรับตัวน้อยที่สุด
คะแนนตั้งแต่	34.51 - 57.50	มีการปรับตัวน้อย
คะแนนตั้งแต่	57.51 - 80.50	มีการปรับตัวปานกลาง
คะแนนตั้งแต่	80.51 - 103.50	มีการปรับตัวมาก
คะแนนตั้งแต่	103.51 - 115	มีการปรับตัวมากที่สุด

ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์และเพื่อน 19 ข้อ จึงได้กำหนดช่วงการแปลความหมาย ของการปรับตัวดังนี้

คะแนนตั้งแต่	19.00 - 28.50	มีการปรับตัวน้อยที่สุด
คะแนนตั้งแต่	28.51 - 47.50	มีการปรับตัวน้อย
คะแนนตั้งแต่	47.51 - 66.50	มีการปรับตัวปานกลาง
คะแนนตั้งแต่	66.51 - 85.50	มีการปรับตัวมาก
คะแนนตั้งแต่	85.51 - 95.00	มีการปรับตัวมากที่สุด

ด้านที่นักอาศัย 22 ข้อ จึงได้กำหนดช่วงการแปลความหมายของการปรับตัว ดังนี้

คะแนนตั้งแต่	22.00 - 33.00	มีการปรับตัวน้อยที่สุด
คะแนนตั้งแต่	33.01 - 55.00	มีการปรับตัวน้อย
คะแนนตั้งแต่	55.01 - 77.00	มีการปรับตัวปานกลาง
คะแนนตั้งแต่	77.01 - 99.00	มีการปรับตัวมาก
คะแนนตั้งแต่	99.01 - 110.00	มีการปรับตัวมากที่สุด

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพบนหอผู้ป่วย 14 ข้อ จึงได้กำหนดช่วงการแปลความหมายของการปรับตัว ดังนี้

คะแนนตั้งแต่	14.00 - 21.00	มีการปรับตัวน้อยที่สุด
คะแนนตั้งแต่	21.01 - 35.00	มีการปรับตัวน้อย
คะแนนตั้งแต่	35.01 - 49.00	มีการปรับตัวปานกลาง
คะแนนตั้งแต่	49.01 - 63.00	มีการปรับตัวมาก
คะแนนตั้งแต่	63.01 - 70.00	มีการปรับตัวมากที่สุด

ด้านบรรยากาศบนหอผู้ป่วยและความสัมพันธ์กับอาจารย์นิเทศก์และผู้ร่วมงาน 35 ข้อ จึงได้กำหนดช่วงการแปลความหมายของการปรับตัวดังนี้

คะแนนตั้งแต่	35.00 - 52.50	มีการปรับตัวน้อยที่สุด
คะแนนตั้งแต่	52.50 - 87.50	มีการปรับตัวน้อย
คะแนนตั้งแต่	87.51 - 122.50	มีการปรับตัวปานกลาง
คะแนนตั้งแต่	122.51 - 157.50	มีการปรับตัวมาก
คะแนนตั้งแต่	157.51 - 175.00	มีการปรับตัวมากที่สุด

เมื่อรวมทุกด้านจะได้ข้อคำถามของการปรับตัวโดยรวม 113 ข้อ จึงได้ กำหนดช่วงการแปลความหมายของการปรับตัวโดยรวมดังนี้

คะแนนตั้งแต่	113.00 - 169.50	การปรับตัวน้อยที่สุด
คะแนนตั้งแต่	169.51 - 282.50	มีการปรับตัวน้อย
คะแนนตั้งแต่	282.51 - 395.50	มีการปรับตัวปานกลาง
คะแนนตั้งแต่	395.51 - 508.50	มีการปรับตัวมาก
คะแนนตั้งแต่	508.51 - 565.00	มีการปรับตัวมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

การหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อแก้ไขเนื้อหา และ ภาษา แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานในด้านการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านการปฏิบัติงานพยาบาล ด้านการศึกษาทั่วไป และด้านจิตวิทยา จำนวน 10 ท่าน ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเนื้อหาและภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขกับอาจารย์ที่ปรึกษาโดยถือเกณฑ์ 80 เปอร์เซ็นต์ของผู้ทรงคุณวุฒิที่ยอมรับ ซึ่งคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิยอมรับและ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ถือว่ามีความตรงตามเนื้อหาดังนี้

1.1. แบบวัดอัตถิภาวนิยม ผู้วิจัยสร้างโดยการปรับมาจากแบบวัดอัตถิภาวนิยมที่สร้างขึ้นโดย ไพจิตร ผักเจริญผล (2528) และสุภาพร สงวนวงษ์ (2534) ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบที่ใช้ Semantic Differential Technique จับคู่คำคุณศัพท์ 25 คู่ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 7 อันดับ ครอบคลุม 5 ด้าน คือ 1. ด้านร่างกายและบุคลิกภาพภายนอก 2. ด้านสติปัญญา 3. ด้านอารมณ์ ความรู้สึก อ่อนไหวใจคอ 4. ด้านเศรษฐกิจ 5. ด้านลักษณะงาน วิชาชีพพยาบาล เมื่อนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบได้รับการแนะนำจากผู้ทรงให้แก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับภาษาคำคุณศัพท์ แล้วมาพิจารณาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยได้แก้ไขเพิ่มเติมดังนี้ ด้านร่างกายและบุคลิกภาพเพิ่มเติม เป็นด้านร่างกาย และ บุคลิกภาพภายนอก และเพิ่มคำคุณศัพท์ คือ ทะมัดทะแมง และไม่ทะมัดทะแมง ด้านสติปัญญา ตัดคู่ที่มีความสามารถและไม่มีความสามารถออก แต่เปลี่ยนเป็น ฉลาด กับไม่ฉลาด พุดเก่งกับพุดไม่เก่ง แก้ปัญหาเร็ว กับแก้ปัญหาช้า ตัดสิ้นใจถูกต้องกับตัดสิ้นใจผิดพลาด ด้านอารมณ์ ความรู้สึกและอ่อนไหวใจคอ แก้ไขคู่คุณศัพท์ที่มีเหตุผลกับเอาแต่อารมณ์ออก โดยเปลี่ยนเป็น มีเหตุผลกับไม่มีเหตุผลแทน ด้านลักษณะงาน เพิ่มคำ เป็น ด้านลักษณะงานวิชาชีพพยาบาล เพิ่มคู่คุณศัพท์รวมเป็น 31 คู่

1.2. แบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้ลักษณะข้อคำถามแบบเลือกตอบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ เมื่อนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้วได้รับการเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับภาษา และเนื้อหา นำมาพิจารณาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง ถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความ

ตรงตามเนื้อหา จำนวน 113 ข้อ โดยมีการปรับเปลี่ยนในแต่ละด้าน ตามตัวอย่างดังนี้

ด้านการเรียนภาคทฤษฎี เปลี่ยน ข้อคำถาม "หลังการเรียนท่านมักปวดศีรษะทุกครั้ง จนต้องรับประทานยาแก้ปวด" เป็น "หลังจากการเรียนท่านมักจะปวดศีรษะทุกครั้ง" เป็นต้น

ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์และเพื่อน เปลี่ยน ข้อคำถาม "เมื่อท่านมีเรื่องขัดแย้งกับ อาจารย์ หรือ เพื่อน ท่านมักจะฟ้องผู้ประจำ" เป็น "เมื่อมีเรื่องขัดแย้งกับอาจารย์ และเพื่อน ท่านมักจะไม่สบาย" เป็นต้น

ด้านที่หนักอ้าคัย เปลี่ยน ข้อคำถาม "ห้องพักมีการระบายอากาศไม่ดี ทำให้รู้สึกอึดอัด หายใจไม่สะดวก" เป็น "ห้องพักอยู่กับอย่างแออัด หายใจไม่สะดวก" เป็นต้น

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพบนหอผู้ป่วย เปลี่ยน ข้อคำถาม "บนหอผู้ป่วยไม่มีที่ สำหรับให้นักศึกษาเปลี่ยนเสื้อผ้า หรือ พักผ่อนเมื่ออยู่ในช่วงเวลานัก ทำให้ไม่สะดวก รู้สึก เหนื่อย และเครียดตลอดเวลา" เป็น "สภาพหอผู้ป่วยไม่เอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาใน ด้านต่างๆและพักผ่อนในระยะสั้น" เป็นต้น

ด้านบรรยากาศบนหอผู้ป่วย และความสัมพันธ์กับ อาจารย์นิเทศก์และผู้ร่วมงาน เปลี่ยน "ท่านรู้สึกขาดความมั่นใจ และรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าต่ำลง เนื่องจากพยาบาลประจำการชมขู่ท่าน" เป็น "ท่านรู้สึกขาดความมั่นใจ และรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าต่ำลง เนื่องจากพยาบาลประจำการ ตำหนิตานด้วยถ้อยคำที่รุนแรง" เป็นต้น

2. การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรนักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปี ของ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครุฑเมืองที่มีตัวอย่างคล้ายคลึงกับตัวอย่างประชากรจริง ชั้นปี ละ 9 คน รวม 36 คน แล้วนำคำนวณหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ (α) ของครอนบาค (Cronbach Conficiency) ได้ค่าความเที่ยง ดังนี้

2.1. แบบวัดอ้อมโนทัศน์ ได้ค่าความเที่ยง .95

2.2. แบบวัดระดับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล ได้ค่าความเที่ยง ดังนี้

ด้านการเรียนภาคทฤษฎี มีค่าความเที่ยง .88

ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ และเพื่อน มีค่าความเที่ยง .91

ด้านที่นักศึกษา มีค่าความเที่ยง .84

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพบนหอผู้ป่วย มีค่าความเที่ยง .90

ด้านบรรยากาศบนหอผู้ป่วย และความสัมพันธ์กับอาจารย์นิเทศก์ และ
ผู้ร่วมงาน มีค่าความเที่ยง .94

ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังสถาบันพัฒนากำลังคน
ด้านสาธารณสุข เพื่อให้ออกหนังสือขอความร่วมมือในการทำในวิจัย จากวิทยาลัยพยาบาลที่เป็น
กลุ่มตัวอย่าง

2. นำหนังสือจากสถาบันพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุข ออกให้ไปยังวิทยาลัยพยาบาล
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้เข้าพบกับ ผู้อำนวยการ
วิทยาลัยพยาบาล เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการนัดหมายกับนักศึกษา ทั้ง 4 ชั้นปีให้มา
พร้อมกัน แล้วแจกแบบสอบถาม ซึ่งแจ้งการตอบแบบสอบถาม ให้เวลาในการทำ 1 ชม. เมื่อ
นักศึกษาตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามกลับมาด้วยตัวเอง แต่มี
นักศึกษาบางชั้นปี ในบางวิทยาลัยพยาบาล ที่ออกฝึกงานนอกสถานที่ ผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียด
เกี่ยวกับแบบสอบถาม ให้อาจารย์ที่รับผิดชอบในงานวิจัยของวิทยาลัยทราบ เพื่อให้ช่วยในการ
รวบรวมข้อมูล และส่งกลับมาทางไปรษณีย์มาให้ผู้วิจัยภายหลัง ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
ตั้งแต่ 6 มีนาคม 2538 ถึง 18 มีนาคม 2538 รวมใช้เวลา 3 สัปดาห์ จำนวนแบบสอบถามที่
ได้คืนมา 585 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 94.20

การวิเคราะห์ข้อมูล

รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจัดกระทำตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ทุกฉบับแล้วคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์
2. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสอบถามส่วนบุคคล คำนวณเป็นค่า ร้อยละ
3. คำนวณคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตมโนทัศน์ คะแนนเฉลี่ยสะสม กับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลทุกด้าน
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล อัตมโนทัศน์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัวโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (กานดา พูนลาภทวี, 2530, ประคองกรรณสูตร, 2535)

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็นค่าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยมีค่าตั้งแต่ 1.00 ถึง -1.00 ถ้ามีตัวแปร x และตัวแปร y ความสัมพันธ์ของตัวแปร x และ y ซึ่งแปรความหมายดังนี้

4.1. มีความสัมพันธ์กัน

4.1.1. มีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

4.1.1.1 ความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ทางบวก หรือ ทางเดียวกัน ในกรณีนี้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าเป็น 1 ถ้าตัวแปร x เพิ่มขึ้นเท่าใด ตัวแปร y ก็เพิ่มขึ้นตามสัดส่วน

4.1.1.2. ความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ทางลบ หรือ ในทางตรงข้าม ในกรณีนี้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าเป็น -1 ถ้าตัวแปร x เพิ่มขึ้น ตัวแปร y จะลดลง

4.1.2. มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่สมบูรณ์ ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

4.1.2.1. ความสัมพันธ์กันอย่างไม่สมบูรณ์ทางบวก หรือในทางเดียวกัน ในกรณีนี้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง 0 กับ 1

4.1.2.2. ความสัมพันธ์กันอย่างไม่สมบูรณ์ทางลบ หรือในทางตรงข้าม ในกรณีนี้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง -1 กับ 0

ซึ่งในการแปลความหมายสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในกรณีนี้ กำหนดไว้ ดังนี้
 เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เข้าใกล้ 1.00 (ประมาณ .70 ถึง .90)
 ถือว่า สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง (ถ้าสูงกว่า .90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)
 เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เข้าใกล้ .50 (ประมาณ .30 ถึง .70)
 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง
 เมื่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เข้าใกล้ 0 (ประมาณ .30 และ ต่ำกว่า)
 ถือว่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ
 (เครื่องหมาย บวก และลบ แสดงถึง ความสัมพันธ์ทางบวก และ ความสัมพันธ์ทางลบ เท่านั้น
 ไม่มีผลต่อค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้)

4.2. ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ในกรณีที่ตัวแปร x และ y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 จะมีค่าเป็น 0

5. วิเคราะห์ตัวพยากรณ์ การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล โดยมีปัจจัยส่วนบุคคล
 อ้อมโนทัศน์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวร่วมพยากรณ์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

5.1. หาค่าสหสัมพันธ์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล อ้อมโนทัศน์ คະແນເຈລີຍ
 สละสมกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล

5.2. ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาค่าสหสัมพันธ์หาค่าสหสัมพันธ์
 ที่คำนวณได้ โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

5.3 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย โดยการ
 ทดสอบค่าที (t-test)

5.4. สร้างสมการพยากรณ์การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล โดยมี ปัจจัยส่วนบุคคล
 อ้อมโนทัศน์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวร่วมพยากรณ์ ซึ่งในการสร้างสมการ
 พยากรณ์การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล ได้กำหนดค่าตัวแปรในสมการ ดังนี้

ตัวแปร เพศ กำหนดให้ เพศ ชาย มีค่าเป็น 0 เพศหญิง มีค่าเป็น 1

ตัวแปร ภูมิลำเนา กำหนดให้ ภูมิลำเนาในเขตอำเภอเมือง มีค่าเป็น 0
 ภูมิลำเนาในเขตอำเภออื่นๆ มีค่าเป็น 1

ตัวแปร ชั้นปี กำหนดให้ ชั้นปีที่ 1 มีค่าเป็น 1 ชั้นปีที่ 2 มีค่าเป็น 2 ชั้นปีที่ 3 มีค่าเป็น 3 ชั้นปีที่ 4 มีค่าเป็น 4

ตัวแปร การศึกษาของบิดาและการศึกษาของมารดา กำหนดให้ การศึกษาระดับประถมศึกษา มีค่าเป็น 1 ระดับมัธยมศึกษา มีค่าเป็น 2 ระดับประกาศนียบัตร มีค่าเป็น 3 ระดับอุดมศึกษา มีค่าเป็น 4

ตัวแปร รายได้ของครอบครัว ให้แทนค่าด้วย รายได้ของครอบครัวที่ได้จริง

ตัวแปร คະແນເລື້ຍສະສມ ให้แทนค่าด้วย คະແນເລື້ຍສະສມที่ได้จริง ซึ่งมีค่าระหว่าง 1.00 - 4.00

ตัวแปร อັทมโนทັศน์ ให้แทนค่าด้วยคະແນທີ່ได้จริง จากการทำแบบวัดอັทมโนทັศน์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบบวัดอັทมโนทັศน์ มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 31 คະແນ และมีค่าสูงสุด เท่ากับ 155 คະແນ

5.5. คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (Standard Error of Estimate)

6. กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบทั้งหมดที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย